

CHYTRCOW (1) ai

N sg f chytrcową.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Przymiotnik od „chytrzec” ‘człowiek przezorny’; callidus Vulg: Mądrość chytrcowa iefth/ zrozumieć drogę łwoię: á nieopátrznóć głupich obłędna. Leop Prov 14/8.

MM